

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director: Enric Rimbau.

Director de continguts: Àlex Milian.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
Bonada, Xevi Camprubí.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Josep
Andrés (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Borí (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscú*), Erena Calvo (*Rabat*), Joan Canela
(*Johannesburg*), Jordi Carreras (*Nova York*), Macià
Claramunt (*Castelló*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís
Ferrer (*Èivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González
(*Washington*), Joan Antoni Guerrero (*Andorra*), Pere
Habet (*Catalunya Nord*), Victòria Jiménez (*Londres*),
Juli Martí (*París*), Iris Mir (*Pequín*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), Anna Sàez (*Lleida*), A. V. Santamaria
(*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Corticans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

El pes de l'obvietat

Hi ha qui s'entesta a fer passar la normalitat per anormalitat, a mirar de fer creure que la irracionalitat és el camí recte, malgrat que obligui a fer les giragonses més extremes i, molt sovint, ridícules. Però ja fa temps que sabem que la Terra és rodona i que gira al voltant del Sol, encara que molts, avui, estarien disposats a negar-ho si amb això poguessin també negar l'evidència d'una altra realitat, la de la relació natural dels territoris de parla catalana.

Aquest país ha estat volgudament dividit administrativament. Però la realitat és tossuda, malgrat l'esforç de molts per a negar-la o anul·lar-la. I aquests dies hem viscut alguns episodis que posen de manifest una realitat que no pot ser continguda per la foscor de la caverna. La setmana passada la Generalitat Valenciana feia pública l'acceptació del títol de filologia catalana a les oposicions de professorat com a eximent de la prova de valencià. Ho acceptava després de 35 sentències que li ho exigien. Malgrat que aquest reconeixement es fa mitjançant un circumloqui reca-ragolat per a no admetre que, fins ara, l'administració valenciana havia mantingut un despropòsit, el fet és que, finalment, es fa un pas important cap a la normalitat, en aquest cas en l'àmbit lingüístic. Encara en manquen molts, però és un veritable pas cap a la raó, cap a la lògica.

Igualment, en uns altres àmbits es van fent passos cap a la normalitat. Divendres passat, 7 de maig, el Palau de Congressos de València s'omplia de gom a gom de representants de pràcticament tots els sectors econòmics del país, amb l'objectiu comú de reivindicar a Europa la necessitat d'impulsar l'Arc Mediterrani, l'Euram. Mai com fins ara, una reivindicació d'aquesta magnitud no havia pogut aplegar una hegemonia tan evident. Representants d'organitzacions empresarials, sindicals i d'institucions coincidien a impulsar la Declaració de València, que reivindica el corredor mediterrani com a element clau per al desenvolupament econòmic i social dels territoris de parla catalana, i, al seu torn, com un dels motors principals per al desenvolupament europeu. Més enllà de les barreres administratives que en alguns moments dissortats de la història s'han anat interposant entre aquests territoris, avui comencen a normalitzar-se les relacions i es comença a construir un espai de desenvolupament que connecta una tradició històrica i cultural comuna amb un futur ple d'oportunitats.

Però encara hi ha sectors que es neguen a assumir, fins i tot, els valors bàsics de la il·lustració, i que continuen impeding que la raó i la lògica facilitin l'existència de les persones. Són els mateixos que veuen la política com un vedat privat per als seus interessos i per a l'enriquiment personal a qualsevol preu. Són els mateixos que avui neguen una acte tan normal, lògic i obvi com la recepció de la Televisió de Catalunya al País Valencià. Però ells són els que resten fora de la normalitat. I, tard o d'hora, el pes de l'obvietat, amb l'esforç de tothom, acaba emergint.

Als nostres lectors

Poques vegades el país sencer ha tingut tan clara una reivindicació. Divendres 7 de maig probablement esdevindrà una data per a recordar en la història del nostre país. A València, representants de quasi tots els sectors econòmics del país van reclamar conjuntament l'impuls de l'Arc Mediterrani, com un eix de desenvolupament econòmic prioritari d'Europa. Una reivindicació que posa de manifest l'emergència de la via econòmica –el títol de la portada de la revista d'aquesta setmana– que, afegida a la tradició històrica, cultural i social, consolida i enforteix els lligams entre els territoris dels Països Catalans.

A banda d'anitzar aquesta trobada transcendent, també analitzem en profunditat la crisi en què viu el president de la Generalitat Valenciana, Francisco Camps, que, fins i tot, enterboleix el seu futur polític.

Enric Rimbau, director